

Sagen i Almindelighed. Ministeren sluttede omtrent med at sige, at hele Dpgjørelsen af Regnskabet var fuldstændig feil fra Ende til anden, og saavidt jeg var istand til at følge ham, blev det saaledes, at der skulde være en Feiltagelse af idetmindste 300,000 Rd. Udgaa ind paa en Undersøgelse af denne Sag her, vil være meget vanskeligt, da man ikke vil være istand til at følge saadanne Talopgivelser. Jeg har ikke saalidt Tvivl om, at Ministeren har Ret, saameget mere som jeg har set, at hele Kirkens Indtægt, rigtignok Offret iberegnet, ganske nylig fra meget kompetente Hænder er opgivet til 2,600,000 Rd., men dette Tal vil paa det Nøieste stemme med det her Dpgivne, naar det erindres, at Offret er 450,000 Rd. Det kan nok være, at der er indløbet en Feil ved Bispetiendens Ansættelse, men jeg antager, at den ærede Ordfører vil gjøre Rede for, hvorledes det hermed forholder sig. Men til det mørke Billede, som den høitærede Minister kom til med Hensyn til den finansielle Stilling, skal jeg dog føie et lille Lyspunkt, og det er dette, at medens Ministerens Overflud blev 43,000, med Mindretallets Forslag iberegnet 83,000, tror jeg, at det efter Flertallets Forslag vil blive 400,000 og derover, og saa vil jeg tilføie, at Ministeren har sat Pensionerne meget lavere end vi; han har, saavidt jeg erindrer, sat dem til 73,000, medens vi have sat dem til 156,000, hvilket altsaa er det Dobbelte, og endvidere have vi sat Understøttelsen til Præsterne til 100,000 Rd., medens Mindretallet og Ministeren kun har sat den til 80,000 Rd. Man ser altsaa, at dette giver en Forskjel af 100,000 Rd. Lad ogsaa være, at den høitærede Minister har Ret, at vi have begaaet en Feil paa 300,000; der vil dog være en Forskjel i finansiell Henseende mellem Mindretallets og Flertallets Forslag paa henved 500,000 Rd.; det skal man dog vist ikke kunne negte. Ganske vist har det paa mig nogen Indflydelse, at der er Noget tilovers, ikke fordt jeg tænker paa at plyndre Kirken, den saakaldte Kirke! jeg tror ikke, Noget tænker derpaa. Der er vistnok Ingen, der tænker paa at tage Noget bort fra de aandelige Formaal, men det har dog

nogen Indflydelse, at vi overhovedet faa Noget tilovers, til aandelige Formaal. Efter Mindretallets Forslag er det dog strengt at gjøre saa store Lovarbejder, hvor der er Tale om Millioner, og da kun at have 80,000 Rd. at løbe paa; det kunde ligesaa godt hende, at der kom en stor Underbalance, og at Statskassen kunde komme til at skyde til. Efter vort Forslag vil der dog være Noget at løbe paa, nemlig henved 500,000. Dette kunde dog være en antagelig Grund for Flertallet af dette Thing, til at holde paa, hvad Udvalgets Flertal har foreslaet. Som sagt, jeg skal ikke videre indlade mig paa at gaa irette med Talstørrelser, det er Noget, som ikke saa rigtigt kan følges; men det tror jeg er rigtigt, at selv om den høitærede Minister har Ret, vil der dog være cirka 4 à 500,000 Rd. tilovers. Den høitærede Minister mente igrundden, at det kun var en Theori, en Doktrin, om man vil, naar man holder saa stærkt paa Grundlovens § 48, og erklærede, at vi igrundden Ingenting fik afgjort; thi det gamle tvivlsomme Spørgsmaal, om Kirken har nogen Eiendomsret, kunde kun afgjøres gennem juridiske og dybe historiske Undersøgelser. Ja, vi ere fuldkommen beroligede. Dersom vort Forslag vedtages, kunne nogle Præster vel blive ved at sige: vi have theoretisk Eiendomsret, men praktisk er Eiendomsretten slaet ihjel, det skal Ingen kunne negte. (Modsigelse). Ja, naar Pengene først ere komne ind, bryder jeg mig kun lidt om, at man i Theorien siger: vi have Eiendomsret; naar vi have naaet det Praktiske, maa de Andre gjerne beholde deres Theori. (Afbrydelse af H. C. D. Müller). Det ærede Medlem kan vel faa Ordet, naar jeg er færdig. Det var altsaa dette, jeg havde at bemærke med Hensyn til dette Forhold. — Endvidere betonedes den høitagede Minister temmeligt stærkt, at man skulde holde Eiendomsretten borte, og at det vilde være ligesaa let at faa en Eiendomsretslov med Mindretallets som med Flertallets Forslag, og

Rettelse: